

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Urto/3/2017
Identifikačné číslo spisu:	4016200964
Dátum vydania rozhodnutia:	20.04.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Peter Szabo
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:4016200964.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Szaba a členov JUDr. Juraja Klimenta a JUDr. Petra Hatalu v konaní o uznanie a výkon rozhodnutia, ktorým sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody, o odvolaní odsúdeného T. W. proti rozsudku Krajského súdu v Nitre zo 16. februára 2017, sp. zn. 4Ntc/35/2016, na neverejnom zasadnutí s verejným vyhlásením dňa 20. apríla 2017 v Bratislave, takto

rozhodol:

Podľa § 518 ods. 4 Tr. por. sa rozsudok Krajského súdu v Nitre zo 16. februára 2017, sp. zn. 4Ntc/35/2016 vo výroku o spôsobe výkonu trestu z r u š u j e.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. sa odsúdený T. W. na výkon zvyšku trestu odňatia slobody z a r a d' u j e do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Odôvodnenie

Krajský súd v Nitre (ďalej len „krajský súd“) rozsudkom 16. februára 2017, sp. zn. 4Ntc/35/2016 podľa § 17 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii a o zmene a doplnení zákona č. 221/2006 Z. z. o výkone väzby v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 549/2011 Z. z.“) rozhodol tak, že rozsudok Okresného súdu v Českých Budějoviciach z 8. novembra 2012, sp. zn. 5 T 56/2012 v spojení s uznesením Krajského súdu v Českých Budějoviciach z 30. januára 2013, sp. zn. 3 To 10/2013, ktorým bol T. W. na tam uvedenom skutkovom základe uznaný vinným zo zločinu falšovania a pozmeňovania peňazí podľa prvej vety § 233 ods. 2 Trestného zákonníka Českej republiky spolupáchateľstvom podľa § 23 Trestného zákonníka Českej republiky, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 38 mesiacov, na výkon ktorého bol podľa § 56 ods. 2 písm. c/ Trestného zákonníka Českej republiky zaradený do väznice s ostrahou, sa na území Slovenskej republiky uznáva a vo výkone zvyšku trestu vo výmere 393 dní sa bude pokračovať na území Slovenskej republiky. Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. krajský súd odsúdeného zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku podal odsúdený T. W. 10. marca 2017 odvolanie, v rámci ktorého namietal, že

nikdy nikoho nepožiadaval, aby mohol vykonávať trest na území Slovenskej republiky. Dodal, že oba uložené tresty mu boli zlúčené a momentálne má nárok na podmienené prepustenie. Okrem toho, nie je vo väznici s ostrahou, ale vo väznici s dozorom (č. 1. 83).

K podanému odvolaniu sa dňa 29. marca 2017 vyjadril prokurátor Krajskej prokuratúry Nitra tak, že ho bez ďalšieho vyhodnotil ako nedôvodné a ako také ho navrhol podľa § 319 Tr. por. zamietnuť.

Dňa 31. marca 2017 bolo odvolanie odsúdeného spolu so spisovým materiálom predložené Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“).

Najvyšší súd ako súd odvolací preskúmal na podklade včas podaného odvolania oprávnenej osoby - odsúdeného T. W. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a dňa 3. apríla 2017 si od Väzenskej služby Českej republiky vyžiadal dodatočné informácie týkajúce sa spôsobu výkonu trestu odňatia slobody odsúdeného T. W..

Dňa 7. apríla 2017 bola najvyššiemu súdu doručená odpoveď, podľa ktorej sa odsúdený v súčasnej dobe nachádza vo výkone trestu odňatia slobody uloženého mu rozsudkom Okresného súdu Benešov sp. zn. 2 T 161/2014 vo výmere 5 rokov. Po jeho skončení nastúpi do výkonu trestu odňatia slobody uloženého mu Okresným súdom v Českých Budějoviciach sp. zn. 5 T 56/2012 vo výmere 393 dní (pozn. ktorý je predmetom tohto konania). V rámci výkonu oboch uložených trestov bol odsúdený zaradený do väznice s ostrahou. Uznesením Okresného súdu Znojmo z 8. februára 2017, sp. zn. 3 Nt 1001/2017 bol odsúdený T. W. pre výkon oboch týchto trestov priradený do väznice s dozorom.

Podľa § 3 písm. a/ zákona č. 549/2011 Z. z. na účely tohto zákona sa rozumie rozhodnutím právoplatné odsudzujúce rozhodnutie pre trestný čin alebo iné právoplatné rozhodnutie vydané súdom štátu pôvodu v trestnom konaní, ktorým sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody.

Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z. z. ak nie je dôvod na odmietnutie uznania a výkonu rozhodnutia podľa § 16, súd rozhodne o uznaní takého rozhodnutia a súčasne rozhodne, že sa také rozhodnutie vykoná. Súd môže rozhodnúť o čiastočnom uznaní a výkone rozhodnutia len po predchádzajúcej dohode s justičným orgánom štátu pôvodu.

Podľa § 17 ods. 4 zákona č. 549/2011 Z. z. súd nesmie podľa odsekov 1 až 3 uložiť prísnejšiu trestnú sankciu z hľadiska jeho druhu alebo dĺžky, ako bola uložená v rozhodnutí.

Podľa § 29 zákona č. 549/2011 Z. z. ak tento zákon neustanovuje inak, na konanie podľa tohto zákona sa použije Trestný poriadok.

Podľa druhej vety § 517 ods. 1 Tr. por. slovenský súd nesmie pritom uložiť trest prísnejší, ako bol trest uložený v cudzom rozhodnutí, ani ho premeniť na iný druh trestu.

Pre úplnosť treba k veci uviesť, že odsúdený T. W. bol uznesením Krajského súdu v Prahe z 31. januára 2014, sp. zn. 14 To 60/2014 z výkonu trestu, uloženého mu rozhodnutiami, ktoré sú predmetom tohto konania podľa § 88 ods. 1 písm. a/ v spojení s § 89 ods. 1 Trestného zákonníka Českej republiky podmienenčne prepustený s dohľadom a so skúšobnou dobou v trvaní 3 rokov. Keďže odsúdený sa k páchaniu trestnej činnosti navrátil, Okresný súd v Příbrami uznesením z 27. augusta 2015, sp. zn. 0 PP 223/2013 podľa § 91 ods. 1 Trestného zákonníka Českej republiky rozhodol, že odsúdený T. W. zvyšok trestu odňatia slobody vo výmere 393 dní vykoná. Medzičasom, ako bolo uvedené, odsúdený nastúpil do výkonu trestu odňatia slobody uloženého mu Okresným súdom Benešov z 3. novembra 2013, sp. zn. 2 T 161/2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prahe zo 14. januára 2015, sp. zn. 12 To 521/2014.

Predmetom tohto konania tak bolo na podklade podaného odvolania preskúmať, či sú dané zákonné dôvody pre uznanie a výkon zvyšnej časti trestu uloženého rozsudkom Okresného súdu v Českých

Budějoviciach v spojení s uznesením Krajského soudu v Českých Budějoviciach. V tomto smere nejvyšší soud konstatuje, že krajský soud tieto podmienky vyhodnotil správne, a preto v podrobnostiach odkazuje na str. 5 a 6 napadnutého rozhodnutia. Vo vzťahu k námietke odsúdeného, že nikdy nedal súhlas s výkonom trestu na Slovensku, najvyšší súd uvádza, že jeho ne / súhlas nie je právne relevantný, nakoľko je štátnym občanom Slovenskej republiky, ktorý má obvyklý pobyt na území Slovenskej republiky (§ 4 ods. 1 písm. a/ v spojení s § 3 písm. g/ zákona č. 549/2011 Z. z.).

Na druhej strane, krajský súd nepostupoval správne, keď podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. odsúdeného T. W. zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Krajský súd vysvetlil, že odsúdený bol uznávaným rozhodnutím zaradený do väznice s ostrahou, ktorá svojou vonkajšou diferenciáciou zodpovedá ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Poukázal aj na to, že odsúdený bol v posledných 10 rokoch vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin.

Krajský súd však opomenul, že odsúdený T. W. bol medzičasom - uznesením Okresného súdu Znojmo z 8. februára 2017, sp. zn. 3 Nt 1001/2017 preradený do väznice z dozorom.

V tomto smere najvyšší súd upozorňuje, že pokiaľ § 3 písm. a/ zákona č. 549/2011 Z. z. definuje rozhodnutie ako právoplatné odsudzujúce rozhodnutie pre trestný čin alebo iné právoplatné rozhodnutie vydané súdom štátu pôvodu v trestnom konaní, ktorým sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody, potom pod takým rozhodnutím nemožno subsumovať iba právoplatný rozsudok / trestný rozkaz cudzieho štátu, ktorým bol odsúdený uznaný vinným a bol mu uložený trest, ale rovnako aj ďalšie právoplatné rozhodnutia, ktoré vo svojich dôsledkoch takéto skôr vydané rozhodnutie modifikujú. Inými slovami, pri rozhodovaní o uznaní a výkone rozhodnutia je treba prihliadať aj na ďalšie prípadne vydané rozhodnutia, ktoré majú vplyv na pôvodne uloženú trestnú sankciu.

Ak teda druhá veta § 517 ods. 1 Tr. por. v spojení s § 29 zákona č. 549/2011 Z. z. (vo vzťahu k dĺžke a druhu sankcie vid' § 17 ods. 4 zákona č. 549/2011 Z. z.) zakotvuje zásadu, podľa ktorej slovenský súd nesmie uložiť trest prísnejší, ako bol trest uložený v cudzom rozhodnutí (podľa § 3 písm. a/ zákona č. 549/2011 Z. z.), potom je toto ustanovenie potrebné vykladať v kontexte všetkých ďalších cudzích rozhodnutí, ktoré na takto uložený trest - vrátane spôsobu jeho výkonu, mali vplyv (k tomuto vid' rozsudok najvyššieho súdu zo 4. februára 2014, sp. zn. 2 Urto 5/2013, ktorý bol zverejnený v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a súdov SR pod č. 122/2014).

Presne k tejto situácii došlo v posudzovanom prípade, keď Okresný súd v Znojme uznesením z 8. februára 2017, sp. zn. 3 Nt 1001/2017 zmenil u odsúdeného spôsob výkonu trestu odňatia slobody tak, že ho z väznice s ostrahou (§ 56 ods. 1 písm. c/ Trestného zákonníka Českej republiky) preradil do väznice s dozorom (§ 56 ods. 1 písm. b/ Trestného zákonníka Českej republiky).

Keďže podmienky, v ktorých sú odsúdení v Českej republike vystavení vo väznici s dozorom podľa zákona č. 169/1999 Sb. o výkone trestu odňatia slobody a o zmene a doplnení niektorých súvisiacich zákonov v znení neskorších predpisov v spojení s vyhláškou Ministerstva spravodlivosti Českej republiky č. 345/1999 Sb. ktorou sa vydáva Poriadok výkonu trestu odňatia slobody v znení neskorších predpisov z hľadiska vonkajšej diferenciácie najlepšie zodpovedajú podmienkam, aké majú na Slovensku podľa zákona č. 475/2005 Z. z. o výkone trestu odňatia slobody a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov v spojení s vyhláškou Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 368/2008 Z. z., ktorou sa vydáva Poriadok výkonu trestu odňatia slobody v znení neskorších zmien, odsúdení vo výkone trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, správne bolo potrebné postupovať podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. (v tomto smere vid' aj rozsudok najvyššieho súdu z 11. mája 2016, sp. zn. 6 Urto 3/2016, ako aj uznesenie najvyššieho súdu z 22. decembra 2016, sp. zn. 5 Urto 11/2016).

Z tohto dôvodu najvyšší súd podľa § 518 ods. 4 Tr. por. napadnutý rozsudok vo výroku o spôsobe výkonu trestu zrušil a sám podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. zaradil odsúdeného T. W. (pre výkon

zvyšku trestu) do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.